

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Kun Erzsébet*

Cím:

614.446

'1959'

Magyar Népszemlé
1959. I. 13.

Gyógypalotává varázsolták
rendelőintézetüket a VI. kerületiek

Személy

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Vasárnap délelőtt Füredi László, a VI. kerületi tanács végrehajtó bizottságának elnöke megnyitotta a fennállásának 30. esztendő évfordulójára ünnepi Csengery utcai rendelőintézet új szárnyát, a kétemeletes B-épületet.

A kapu alatt feherruhás — illetőleg köpenyes — nővérek állnak sorfalat, s bent az új-jáépített előcsarnokban mint-ha Capri híres kék barlangjába tévedt volna a látogató. A mennyezet akár a nyári égbolt, a falak pasztelkékek s ezt a csupakéket még kihangsúlyozzák a kékesen világító fénycsövek. Ma már világoszte sok orvos hisz a színek gyógyító erejében... A kék derűs szín, s a derű maga is orvosság.

Itt nem lehet hivatalos beszédet mondani, csak beszélni lehet a hallgatósággal, emberien, egyszerűen, őszintén.

Füredi László, a VI. kerületi tanács végrehajtó bizottsága elnökének sincs kezében papír, mikor a felvirágozott asztalhoz lép:

— Csodát műveltünk, barátaim! — mondja. — Ez az épület sem a városrendezési elképzelésekben, sem az országos tervekben nem szerepelt. A magunk erejéből, a kerület lakosságának filléres közsegfejlesztési hozzájárulásaiból valósítottuk meg. Minden tégláért harcolnunk kellett, senki sem biztosított számunkra építőképességet, anyagot. Sikert, mert valamennyien akartuk: az egész kerület... Most, hogy Budapest legkorszerűbb rendelőintézetét átadjuk az orvosoknak és betegeknek, úgy érezzük, méltónak bizo-

nyultunk a Minisztertanács bizalmára, amely kiszélesítve a tanácsok hatáskörét, szá-

munkra is biztosította az önállóbb gazdálkodást. Olyan rendelőintézetet építettünk fel, amire jogosan büszkék vagyunk.

Mackó, csacsi, elefánt-bébi

— Úgy érzem, siralomházba kerülök, mikor 1950-ben ide helyeztek — veszi át a szót dr. Sömjén Pál, az intézet vezetője. Piszkosfalú, sötét és levegőtlen szobák, korszerűtlen felszerelés... a fertőzöbeteget elkülönítve kezelni nem volt helyünk, egy-egy szobában néha több rendelés is folyt egyszerre, az intézet a higiénia legelmeibb emberi és orvosi követelményeinek sem felelt meg...

A kétségbeesést tettvágy követte, Dr. Sömjén Pál nyakába vette a várost, felkereste a párt, a kormány és a tanács vezetőit, mindenütt kért — és kapott is segítséget.

Először a régi épületben vették el az elengedhetetlenül szükséges átalakításokat. Korszerűsítették a laboratóriumi részt és kibővítették a gyermekgyógyászat szűkös és elhanyagolt helyiségeit. Még a picinyek szórakoztatásáról is gondoskodtak: Gábor Évának — a Bábszínház tervezőjének — bájos meseképei díszítik a falakat. A szemészetet okulárés bagoly, az ortopédiát ludtálpas libuska képviseli. Az elefánt-bébi — nem hiába olyan hosszú az orrmánya — náthás lett, a zsiráfnak

fáj a torka, s a csacsi szemármákhőgést kapott... Ennyi beteg állapotajítás között egyhamar megfedkeznek saiat bajukról, félelmükről a kis emberek. Inkább még ők

bátorítják a sarokban szomoruló pizsamás mackót, hogy: — Ne sírj, koma, nem bánt a doktor bácsi.

A fali képeskönyvnek olyan sikere volt, hogy számos külföldi híradófilm is bemutatta.

Hatezer beteg

— Az intézet mintegy másfélezer beteg ellátására épült, tavalyi betegforgalmunk azonban több mint 6000 fő volt naponta — mondja dr. Sömjén Pál. — A helyszűke miatt kapcsolódó fokozott munkatempó a gyógyítás eredményességét veszélyeztette, így született az eleinte fantasztikusnak ható gondolat, hogy saját erőforrásainkra támaszkodva új épületet húzzunk fel az intézet mögött üresen álló röplabda-pálya helyén.

— A tanács közsegfejlesztési alapjából másfél millió forintot szavazott meg a beruházásra — folytatja —, ez a pénz azonban korántsem lett volna elég, ha nem társul hozzá jóindulat és lelemény. Szinte képtelennek tűnő módon szereztük be az anyagok javát. A kópadiózat mozaik-lapjaihoz a fedettség adott 54 000 darabot, kazánt egy miskolci kórház, a Képzőművészeti Tanácstól pedig művészi freskót kaptunk ajándékba a folyosót záró falon.

A rendelőszobák vakolata hófehér s kéken — mint bőr alatt az erek — futnak végig rajta a fűtőcsövek. A mennyezet csehszlovák tányérlámpák, a folyosók oldalán rejtettvilágítású falikarok. Itt már nemcsak a szín-, hanem a térhatás is érvényesül: falhoz simuló, le-felhajtható vizsgálóasztalok, beépített szekrények, gázvezetőkkel felszerelt és ugyancsak beépített sterilizátorok. A betegforgalmat csengővel, lámpával irányítják. A nővér, asztala mellől fel sem állva, gombnyomásra csukjanítja a külső ajtót, nem kell kiszólnia a folyosóra a soronkövetkezőkért. A földszinten varroda, fehérnemű-raktár, szerzőgépekkel ellátott modern asztalos- és lakatosműhelyek kaptak helyett. Maguk javítják a köpenyeket, lepedőket, műszereket, s ezzel évi 50 000 forint karbantartási költséget takarítanak meg. A folyosók mindegyikén pedig vakító tisztítóöltözők és tusolók szolgálják az intézet egészségügyi és fizikai dolgozóinak kényelmét.

Az új épület nemcsak modern felszerelésével alkalmazkodik a kor-követelményekhez, hanem színeiben, hangulatában is. Valóságos kis palotája a testi-lelki kór orvoslására egyaránt berendezkedett gyógyító tudománynak, és bizonyossága annak, hogy a tanács jól gazdálkodott a lakosság rábízott pénzével, hogy az emberi akarat a maga szűkebb területén is képes csodává magasztalni a hétköznapiok teljesítményét.

Kun Erzsébet

— Szombathelyi orvosok látogattak el a körmendi Vörös Csillag Tsz-be. Ez az állattenyésztő közös gazdaság tízéves, s ez alatt az idő alatt szinte a semmiből ötmillió forintot érő közös vagyona tett szert. A tsz elnöke nyári látogatásra is meghívta az orvosokat.